

vil kunne komme til at foregaa under saadanne Former, at den vil blive rentabel.

Selve Forsøgenes Udførelse og Ansættelsen af den dertil egnede Medhjælp vil selvfølgelig medføre Udgifter, og Mejeribrugets Organisationer anslaaer det Beløb, som her vil blive nødvendigt, til 36 000 Kr. aarlig. Dette Beløb vil jo blive vekslende efter Arten og Omfanget af den Forsøgsvirksomhed, der til enhver Tid foregaa, og vil være at bevilge paa de aarlige Finanslove. Men jeg skal gøre opmærksom paa, at naar man her har anslaaet den aarlige Udgift til et Beløb af 36 000 Kr., kan der godt hertil føjes, at der samtidig med Oprettelsen af Forsøgsmejeriet vil kunne paaregnes visse Beparelser derved, at den saakaldte ambulatoriske Forsøgsvirksomhed, der hidtil er foregaaet under Forsøgslaboratoriet, rettelig bør henlægges under Forsøgsmejeriet, og de Lønninger, der er medgaaet her, vil derfor kunne inddrages, idet de vil kunne gaa ind under de Udgifter, som afholdes af selve Forsøgsmejeriet. Det er jo ikke muligt at sige bestemt, hvor meget den aarlige Udgift vil blive for Statskassen. Den vil, som sagt, blive vekslende, og Bevillingsmyndighederne vil hvert Aar faa Lejlighed til at tage Stilling til, hvor meget eller hvor lidt man vil ofre i saa Henseende. I ethvert Tilfælde tror jeg at turde sige, at det vil være meget ringe aarlige Udgiftsbeløb, her vil kræves, set i Forhold til, hvad andre beslægtede Virksomheder kræver — vi anvender jo, og med fuld Føje, hvert Aar flere Hundrede Tusinde Kroner til andre beslægtede Forsøgsvirksomheder — og ogsaa set i Forhold til Sagens store økonomiske Betydning. Dette Lovforslag er, det indrømmer jeg, fremsat meget sent paa Rigsdagsmødet; naar jeg har holdt det tilbage, er det ikke, fordi jeg nærer den mindste Betænkelse ved at fremsætte det, men fordi det forekom mig at være af Betydning, at Spørgsmaalet om Fordelingen af det Beløb, som jeg tidligere omtalte, var endeligt afgjort, inden dette Lovforslag kom frem. Da Loven herom nu er stadfæstet, skynder jeg mig at fremsætte dette Lovforslag, idet jeg haaber, at man fra alle Sider i Rigsdagen vil forstaa denne Sags store Betydning og yde Medvirken til, at den kan gennemføres endnu i denne Samling. — Med disse Bemærkninger skal jeg saa indtrængende, jeg formaaer, anbefale Lovforslaget til det høje Tings Velvillie.

Jeg har dernæst den Ære at fremsætte *Forslag til Lov om Indførelse af dansk Lovgivning vedrørende indenrigsk Kød-*

trol i de sønderjydske Landsdele. Fra forskellige sønderjydske Kommuner, navnlig de fire Købstadkommuner, er der til Landbrugsministeriet indsendt Tillæg til Sundhedsvedtægten, indeholdende Bestemmelser om Kødkontrol, med Anmodning om, at disse Tillæg maatte blive stadfæstet. Ministeriet har imidlertid ikke set sig i Stand til at stadfæste dem, da der savnedes det nødvendige Grundlag, nemlig en Lovgivning om selve Kødkontrollen, og det er for at bøde paa denne Mangel, at jeg nu foreslaar, at den her i Landet gældende Lovgivning om indenrigsk Kødkontrol udvides til ogsaa at omfatte de sønderjydske Landsdele. Jeg ønsker udtrykkelig at fremhæve, at der ikke hermed paalægges nogen Kommune i Sønderjylland en Pligt til at foretage sig noget som helst. Indførelsen af denne Lovgivning betyder kun, at de Kommuner, der ønsker at indføre en Kontrol med Befolkningens Kødforsyning, kan faa en saadan Kontrol approberet af Landbrugsministeriet. Jeg haaber, at der ikke fra det høje Tings Side skal næres nogen Betænkelse ved at vedtage dette Lovforslag, og jeg tillader mig at anbefale det til Fremme.

Formanden: Eksemplarer af de nu fremsatte Lovforslag vil blive omdelt til Tingets Medlemmer.

Den første Sag paa Dagsordenen var:

Første Behandling af Forslag til Lov om Indførelse af dansk Lovgivning om Udøvelse af Dyrlægevirksomhed i de sønderjydske Landsdele.

(Lovforslaget findes i Tillæg C. Sp. 465).

Lovforslaget sattes til Forhandling.

Landbrugsministeren (Madsen-Mygdal): Dette Lovforslag om Indførelse i de sønderjydske Landsdele af dansk Lovgivning vedrørende Dyrlægevirksomhed tilsigter at bringe Klarhed paa et Omraade, hvor der for Tiden hersker Uklarhed derved. Men der er til Bestemmelsen om, at den danske Lovgivning indføres i de sønderjydske Landsdele, knyttet en Særbestemmelse, der giver Landbrugsministeren Ret til at dispensere fra denne Lovgivnings Regler, forsaavidt der i Sønderjylland skulde findes Personer, der indtil nu har udøvet enten fuld Dyrlæge-